

Боже великий, єдиний, нам Україну храни,
Волі і світу промінням Ти її осіни.

Олександр Кониський

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ФУЖКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 71-72 (14380-14381), 5 ВЕРЕСНЯ 2025 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

9 786177 233106

Наші загиблі – як наші крила...

«У війні люди помирають не просто так. Вони завжди помирають за когось. Жодна смерть уже не є приватною справою. Вона є початком, а не лише кінцем. У війні ти розумієш: сьогодні ти не помер завдяки тому, що хтось загинув. Хтось захистив твоє життя життям своїм. І тому кожна смерть – це зв'язок. Кожна смерть нас приєднує. Кожна смерть збагачує нас на імена. Ми обростаємо ними, іменами своїх людей. Ми хочемо, щоб ці імена пустили коріння». Це слова із книги Володимира Єрмоленка й Тетяни Огаркової «Життя на межі». Якщо ми загалом саме так ще не сформулювали для себе сприйняття смертей, своє сприйняття убитих на цій війні українців, земляків, друзів, рідних, то, прийміні прочитавши їх тепер, можемо підтвердити: так, саме так і є. Імена, яких стає все більше з кожним днем, попри страшну логіку воєнного часу, не перетворюються на холодні цифри, а стають надійним фундаментом, котрий ніколи й нізащо не дасть живим упасти чи відступити. Вони стають нашими невидимими, але сильними крилами.

Саме тому неймовірну силу людей, особливо тих, які зазнали нелюдського болю втрат, можна було відчути під час зібрання в Білій Церкві з нагоди Дня пам'яті захисників України. Його учасники на Алеї шані й пам'яті в Парку Слави згадали всіх військовослужбовців та вояків добровольчих формувань, які загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України.

Відзначається ця дата 29 серпня не випадково, адже саме цього дня 2014 року російські війська розстріляли колони українських бійців, коли вони виходили з оточення під Іловайськом. Тоді на соняшникових полях у кривавому «зеленому коридорі» під ворожим вогнем полягло 366 наших воїнів, 429 – зазнали поранень, 158 – зникли безвісти, 300 – опинилися в полоні... Саме того дня поклав своє життя на віттар свободи та незалежності наш земляк Віталій Коломієць.

В короткому щемливому виступі секретар Білоцерківської міської ради **Володимир Вовкотруб** зокрема зауважив, що на офіційному сайті місцевих органів влади запрацювала Платформа пам'яті Білоцерківської міської територіальної громади (bc-rada.gov.ua/memorial), на якій розміщені історії про наших захисників. Поки що там можна ознайомитися з інформацією про 80 героїв, але платформа буде наповнюватися: зареєструвавшись, друзі та знайомі полеглих зможуть додавати матеріали про них.

Того дня рідним 15-ти загиблих було вручено посвідчення про присвоєння звань «Почесний громадянин Білоцерківської громади» (посмертно). Тож, коли діти, дружини, мами отримували відзнаки, ми вслушалися в нові безсмертні імена: **Ампілогова Максима Григоровича** (нагородженого також Почесною відзнакою Харківської обласної ради «Слобожанська слава»), **Гапонова Сергія Миколайовича**, **Гемалюка В'ячеслава Олександровича**, **Городенка Павла Павловича**, **Кисельова Артура Борисовича**, **Коваля Ростислава Петровича**, **Котика Андрія Васильовича**, **Лазарєва Євгенія Валерійовича**, **Лежевського Дмитра Васильовича**, **Малярчука Андрія Вікторовича**, **Михальського Віталія Петровича**, **Науменка Віталія Олександровича**, **Петрученка Олега Івановича**, **Пічкорського Сергія Васильовича**, **Шекери Вадима Станіславовича**.

Священники Православної церкви України провели панаходу за нашими полеглими за вільну Україну.

А потім рідні обстутили меморіальні стенді з фотографіями своїх загиблих. Знову потянулися дитячі руки до портретів, засумували в вазах квіти, лягли вони й на символічні скриньки з особистими речами захисників (під час заходу діяла експозиція, організована ГО «Небесні янголи»). Відбулося покладання квітів також до могил полеглих воїнів на кладовищі в Сухому Яру.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ВСІМ ЗАГИБЛИМ ЗАХИСНИКАМ ТА ЗАХИСНИЦЯМ.

Валентина ХРАБУСТ

З Україною в серці

Минуло вже 34 роки відтоді, як Україна відновила свою вистраждану й омріяну незалежність. Але упир, що мешкає на російських болотах, ніяк не вгомониться. Йому, як і сотні років до цього, прагнеся нашої крові, нашого небуття. Аби зупинити ворога, не дозволити йому зруйнувати країну наших мрій, щодня на фронтах цієї важкої війни гинуть наші воїни. Повертаються на штаби й захисники з Білоцерківської громади...

Відішов у вічність наш земляк, мужній боєць **Валентин Леонідович БАЛАС**, 1975 року народження.

Він вступив до лав ЗСУ 2023 року. В складі 32 бригади, перебуваючи в самому пеклі, тримав фронт на Харківщині. Там, на передовій, дізнявся про тяжку хворобу, яка й забрала його життя.

Поховали героя на Шкварівському кладовищі.

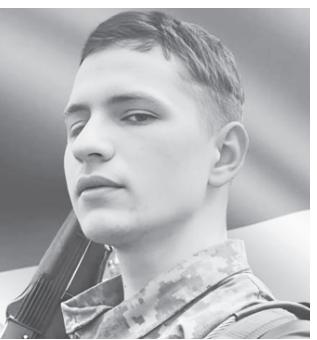
На російсько-українській війні загинув білоцерківець, молодший лейтенант **Богдан Васильович ЯРЕМЧУК**, який був заступником командира з психологічної підтримки 5 стрілецької роти 2 батальйону військової частини А 7042, якому в липні виповнилося 34 роки.

Поліг 20 серпня в районі Федорівки Бахмутського району на Донеччині.

Загинув зовсім юний наш земляк – солдат **Денис Юрійович САХАНДА** (2003 року народження).

Він був розвідником-сапером розвідувальної групи однієї з військових частин. З грудня 2024 року вважався зниклим безвісти під час виконання бойового завдання біля Успенівки Покровського району Донецької області.

На фронті поліг 52-річний захисник **Igor Leonidovich КНЯЗЕВ**, розвідник-радіотелефоніст розвідувального взводу військової частини А 4862. Трагедія стала ще 14 листопада 2024-го під час виконання бойового завдання в районі Шахтарського Волноваського району Донецької області.

22 серпня під час виконання бойового завдання в районі Звірового Покровського району на Донеччині загинув наш земляк, солдат **Олександр Юрійович КЛІБУС** (1978 року народження), стрілець механізованої роти однієї з військових частин.

ВИСЛОВЛЮЄМО ЩИРІ СПЛІЧУТТЯ РІДНИМ ТА БЛИЗЬКИМ ПОЛЕГЛИХ ГЕРОЇВ. ВІЧНІ ПАМ'ЯТЬ І СЛАВА ЗАГИБЛИМ, ЯКІ ДО ОСТАННЬОГО ГДНО СТОЯЛИ НА ПЕРШІЙ ЛІНІЇ ВОГНЮ, ЗАХИЩАЮЧИ НАШУ ЄДИНУ Й НЕПОВТОРНУ УКРАЇНУ.

НА ЦІОМУ МІСЦІ БУДЕ СКВЕР НАДІЇ

В Білій Церкві 30 серпня вперше на офіційному рівні відзначили Міжнародний день зниклих безвісти: громадськість зібралася на майданчику біля РДА, де буде закладено символічний сквер.

«Ми зібралися на місці, де в майбутньому постане Сквер Надії – простір пам'яті, вірі й любові.

Я дякую громадській організації «Жіноча опора» та рідним зниклих безвісти, які звернулись до нас декілька місяців тому з цією ініціативою. Ви об'єднали інші родини, міську раду, всіх нас заради того, щоб у нашій громаді з'явилось місце, куди можуть прийти рідні, друзі, побратими зі своїми думками й почуттями.

Ми спільно обирали це місце та разом будемо вирішувати, яким буде сквер, що стане певним символом та опорою для тих, хто чекає», – прокоментував подію секретар міської ради Володимир Вовкотруб та висловив сподівання, що всі зниклі повернуться додому. Живими та здоровими.

Її шлях – це історія сили, стійкості й віри

Надзвичайно гарна патріотична подія відбулася в бібліотеці № 5 – творча зустріч з підполковником Збройних сил України ОЛЕНОЮ ВІКТОРІВНОЮ МОКРЕНЧУК із псевдо «Ластівка».

Пані Олена – пресофіцер за посадою, історик за фахом, а журналістка та письменниця за покликанням. Членкиня Національних спілок журналістів та письменників України. Народилася на Донеччині, в містечку Сніжне. Закінчила історичний факультет Донецького національного університету імені Василя Стуса. Працювала вчителькою історії та журналісткою на Донбасі. Згодом переїхала разом з родиною до Києва. Активна учасниця Революції Гідності 2013–2014 років. Усі три місяці на Майдані активно, а головне – правдиво, висвітлювала ті історичні події. Коли російські війська 20 лютого 2014 року загарбали Крим, вона разом з колегою, журналісткою Емою Солдатовою, вела прямі трансляції з Кримського півострова.

Її історія – це історія сили, стійкості та віри. В 2015 році Олена стала на бойовий шлях, який і досі продовжує. Вона звикла перемагати – передусім саму себе, долати труднощі, ставити нові цілі й досягати їх. Саме так, крок за кроком, без метушні, вона йде своїм шляхом, виконуючи важливі для країни справи.

На зустрічі з читачами, волонтерами та однодумцями пані Олена відкрито поділилася своїми думками,

надіями, спогадами й мріями. Особливе місце в її житті займає література, адже слово для неї – це ще одна зброя, здатна надихати, підтримувати й дарувати віру.

В доробку письменниці вже чимало книжок, які знаходять відгук у серцях читачів різного віку. Серед них – «Аліска, фронтова лисичка», «Афінка з «Куби», «Вітер з дикого поля», «Україна-мрія» та інші. Ці книги стали не просто історіями, а живими свідченнями епохи, наповненими любов'ю до України, вірою в перемогу та людяність навіть у найважчі часи.

Творчість Олени Мокренчук вже отримала широке визнання – вона увійшла до каталогу та календаря військових письменників, має безліч нагород і відзнак.

Зустріч у бібліотеці відбулася у надзвичайно теплій та душевній атмосфері, сповненій щирості та вдячності. Присутні мали чудову нагоду не тільки почути від авторки її особисті історії, але й перейнятися фронтовими буднями та подіями героїчної стійкості наших військових, відчути силу духу та незламності людей, які тримають на своїх плечах долю України.

Пані Олена презентувала читачам свої книги, за якими вишикувалася черга охочих придбати її твори про війну та легендарних командирів 72 окремої механізованої бригади імені Чорних Запорожців.

БОРЕМОСЯ, ТРИМАЄМОСЯ І ДОПОМАГАЄМО ЗСУ!

Світлана ХМІЛЬОВА

36-й Концертний сезон органного залу відкрито!

Напередодні важливих загальнодержавних свят, 22 серпня, в Білоцерківському будинку органної та камерної музики відбулося відкриття нового концертного сезону програмою «Пісня вогню і каменю. Harmonia mundi», яку виконали музиканти Тетяна Орлова (орган) та Олександр Шевчук (труба).

Як зазначили організатори концерту, відбувся величний діалог двох інструментів, які оживили дух європейських храмів та палацових залів. Адже близьку музичну програма поєднала шедеври композиторів світового рівня, що були створені для специфічного, сакрального простору та, судячи з історичних подій тих часів, часто саме для імперського близку – це твори Й. Баха, Ж. Лойє, Й. Гайдна, К. Бальбатра, Ф. де ля Томбеля, П. Пейджа та інших.

Шанувальники класичної музики оцінили традиційно високий виконавський рівень заслуженої артистики України органістки Тетяни Орлової, а також емоційний, хвилюючий виступ Олександра Шевчука, який дав можливість відвідувачам насолодитися звуком свого інструмента. Варто сказати, що виступ музикантів дійсно був особливим та певною мірою навіть експериментальним. Зокрема під час виконання одного з музичних творів, «Пісня без слів» румунської композиторки Ліані Александри, труба зазвучала неначе над головами слухачів, під самим куполом костелу – це тому, що музикант виконував твір на балконній ложі органного залу!

За словами молодого музиканта Олександра Шевчука, зіграти сольно було його давньою мрією: «Під час зустрічі з пані Тетяною Орловою та за підтримки директора органного залу Віталія Саражинського ми домовились провести цей концерт. Відбрали репертуар та відточували його декілька місяців. Орган – прекрасний інструмент із красивими тембральними фарбами та унікальними регістрами, що можуть повністю замінити симфонічний оркестр. Із органом я грав уперше – так, це незабутні враження й досвід. Пані Тетяна прекрасна органістка, і в творчому тандемі з нею я отримав непревершенні емоції. Для рідної білоцерківської публіки виступити було особливо приємно, адже завжди болить душа за наше місто, нашу громаду».

На своєму творчому шляху Олександр уже співпрацював із Національним симфонічним оркестром, Заслуженим академічним симфонічним оркестром національної телерадіокомпанії. Наразі він поєднує творчу роботу з викладацькою діяльністю в Терезинській гімназії-початковій школі, де ділиться досвідом із молодшим поколінням.

«Творчі плани в новому концертному сезоні обіцяють продемонструвати всю глибину розкриття неймовірно талановитого українського суспільства, – наголошує керівник Будинку органної музики

В. Саражинський. – Його представниками в цьому сезоні будуть різноманітні майстри мистецтва – як нашої держави, так і гостей з-за кордону».

Він також підтвердив, що почався процес відновлення та ремонту костелу, проте значний відрізок часу займає оформлення документації, оскільки це пам'ятник архітектури національного значення.

Нагадаємо шанувальникам музичного мистецтва, що традиційно наприкінці вересня на них чекає фестиваль «На Замковій», із програмою можна ознайомитися на сайті закладу та в соціальних мережах.

Нatalia BEРЕСНЕВА

Нещодавно в приміщенні міської ради відбулася особлива подія: вручення присуджених зникому безвісти солдату Андрію Первічку відзнаки Президента України «За оборону України» та нагороди Головнокомандувача Збройних сил України «Золотий хрест» його матері Тетяні Миколаївні та синові Михайлику.

З надією на повернення

■ Воїн зник безвісти 22 березня 2025 року в районі Мар'їного на Сумщині після удару FPV-дрона противника.

■ «На жаль, ці нагороди дуже довго доходять до отримувачів і не завжди їх можна вчасно передати. Андрій Анатолійович виконував свої обов'язки біля населеного пункту Кринки Херсонської області. Після виходу з Кринок протягом певного часу його перевели до Сумської області, де в районі населеного пункту Мар'їне він зник безвісти. Ми пам'ятаємо всіх. Дякуємо Тетяні Миколаївні за виховання такого прекрасного сина – військовослужбовця Андрія», – зазначив офіцер групи військового співробітництва військової частини А 2648 Володимир Бурла, який вручав нагороди.

■ Секретар міської ради Володимир Вовкотруб, звертаючись до матері, сказав: «Ми пишаємося, що Ваш син є представником нашої громади, й віримо в те, що ми зустрінемо його в Білій Церкві та обіймемо!»

■ Андрій Первічко народився 1994 року. До Білої Церкви родина переїхала з Чорнобильської зони, коли хлопчикові було три роки. В Білій Церкві він закінчив Шістнадцяту школу, а також Білоцерківське вище професійне училище будівництва та сервісу (колишнє профтехучилище № 13). Працював у різних сферах. На військову службу за контрактом був прийнятий 3 січня 2023 року, служив гранатометником.

■ Побратьями згадують його не тільки як сміливого та мужнього захисника, а й як чудову людину. Спогадами про Андрія поділилася Олександра Шаматілюк, представниця військової частини А 2648: «Він неодноразово добровільно просився на бойові виїзди, але не завжди була така можливість. Йому кортіло на них потрапити, він постійно готовувався, знаходив собі відповідне обладнання – біноклі, засоби спостереження. Він цим жив. Завжди ділився новинками, які полегшували військову службу, заряджав цим своїх побратьїв. Він відкритий, щирий, простий, компанійський, молодий. Це ті характеристики, які є плюсом у будь-якому колективі».

■ Дуже надіємося, що солдат Андрій Первічко скоро повернеться додому й ми матимемо ще один – найкращий – привід, щоб його привітати...

За інф. bc-rada.gov.ua

Завдяки спільним зусиллям

Білоцерківська громада разом із Київською ОВА та громадами Київщини зробила ще один крок до посилення технічного забезпечення ДСНС України.

Рятувальникам було передано пікапи Toyota Hilux та мобільні штаби.

У час, коли ворог не зупиняється перед обстрілами мирних міст і сіл, швидкість реагування рятувальників стає критичною. Ці автомобілі дозволяють їм оперативно доставляти обладнання, війждати в найнебезпечніші точки та допомагати там, де люди найбільше потребують підтримки.

Закупівля стала можливою завдяки субвенціям із обласного та місцевих бюджетів.

Користуючись нагодою, щиро дякую усім платникам податків нашої громади та депутатському корпусу за підтримку цієї важливої ініціативи.

Це яскравий приклад того, як спільними зусиллями громад та держави ми підсилюємо безпекові можливості та готуємося гідно протистояти будь-яким викликам, наголосив секретар міської ради Володимир Вовкотруб.

Газ на зиму: чи готова Україна до холодного сезону?

Урядовці оприлюднили подробици підготовки до четвертого опалювального сезону в умовах великої війни. За словами первого заступника міністра енергетики України, взимку країна матиме достатньо ресурсів для стабільного проходження сезону. Водночас аналітики застерігають: запаси потрібно збільшити. До чого варто готовуватися українцям, з'ясував Центр громадського моніторингу та контролю.

Як почнеться сезон

Запаси природного газу в підземних сховищах України перевищили 10 мільярдів кубічних метрів. Про це повідомляє «РБК-Україна» з посиланням на аналітика газового ринку компанії ExPro Consulting Михайла Свищо. За його словами, йдеться про заповнення приблизно третини від загального обсягу сховищ. Нинішні запаси залишаються на найнижчому за останні 12 років рівні. Втім, заспокоює аналітик, темп зростання запасів є помітно вищим, ніж минулого року.

Оптимістично щодо цієї зими налаштовані й урядовці. Так, перший заступник міністра енергетики України Юрій Шейко вважає, що взимку наша держава буде повністю забезпечена необхідними обсягами. «Через російські атаки на об'єкти видобутку та зберігання газу ситуація в галузі залишається складною, але контролюваною. Ми маємо бути готові до будь-якого перебігу подій, аби громадянам й бізнес були забезпечені газом для стабільного проходження зими. З огляду на це темпи закачування природного газу до підземних сховищ зростають і відповідають графіку підготовки до опалювального сезону 2025–2026 років», – наголосив він. Згідно з планами Міністерства енергетики, на 1 листопада 2025 року в сховищах має бути 13,2 мільярда кубічних метрів газу.

Чи вистачить запасів

За яких умов Україна зможе досягти цілей і накопичити необхідні запаси? Це відбудеться, якщо держава зможе зберегти нинішні темпи закачування. Водночас кількішній керівник компанії «Оператор ГТС України» Сергій Макогон вважає, що запланована Урядом межа насправді доволі низька. «Це означає, що без імпорту взимку Україна знову вийде з опалювального сезону з майже порожніми сховищами», – каже експерт. Він рекомендує урядов-

цям вже зараз контракт увати мінімум 1,5 мільярда кубометрів для постачання в Україну в січні-березні наступного року.

Бо, наголошує, минулоріч цього зроблено не було, тому в лютому довелося купувати газ екстремно та за дуже високими цінами.

Експерти радять чиновникам збільшувати запаси, щоби мати можливість краще впоратися з екстреними ситуаціями взимку. А такими можуть стати як морозна погода, так і чергові російські атаки на енергетику.

Альтернативні поставки

Україна вийшла з опалювального сезону 2024–2025 років з мінімальними за останні 11 років запасами газу. Наразі паливо до нашої держави імпортуються здебільшого через європейські країни: з Польщі, Словаччини, Угорщини. А також Трансбалканським маршрутом через Грецію, Болгарію, Румунію та Молдову.

Наприкінці липня з'явився ще один постачальник: «Нафтогаз» вперше придбав партію газу через Трансбалканський коридор із Азербайджану. Наразі поставки з цієї країни становлять лише 1% від потреби нашої держави на зиму. Збільшувати постачання Баку поки не може, тож про великі обсяги азербайджанського газу не йдеться. Втім, директор енергетичних програм Центру Разумкова Володимир Омельченко в інтерв'ю «5 каналу» заявив про привабливі перспективи цього напрямку. «Це суттєвої погоди не зробить на нашому газовому ринку. Але, з іншого боку, мені здається, що укладти контракт ще з одним постачальником – це добра новина. В перспективі, думаю, ці обсяги можуть розширюватися, і Азербайджан відіграє більш помітну роль», – наголосив він.

На жаль, зірвати поставки через Трансбалканський коридор все ще намагається країна-агресорка: у серпні російські дрони атакували компресорну станцію «Оператора ГТС України» в Одеській області. Саме нею транспортується газ до України із грецьких LNG-терміналів.

ЧЕТВЕРО
МИЛІХІ
ПУХНАСТИХ
КОШЕНЯТ:
• ТРОЄ ЧОР-
НИХ і ОДНА РУ-
ДЕНЬКА, ЧЕКА-
ЮТЬ ДОБРИХ
ХАЗЯЙСЬКИХ
РУК.
• Звертатися
за телефоном:
068-101-85-21.

ЗАПРОШУЄМО НА РОБОТУ РОБІТНИКІВ НА БУДІВництво:
ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ З БРОНІВАННЯМ

ФОРМАТ РОБОТИ: ПОСТІЙНА АБО ТИМЧАСОВА (1-3 МІСЦІ)

• електромонтажники
• майстри
• оператори будівельної техніки (трактор, навантажувач, екскаватор, грейдер.)
• підсобні робітники
• монтажники загально-будівельних робіт

Немісцевих співробітників компанія забезпечує проживанням у будівельному містечку з харчуванням. Доступний вахтовий графік роботи

Місцевознаходження об'єктів:
1) с. Хриплин (Вінницької області).
2) Київська обл.

Телефон: +38 (099) 532 11 50 *
(Telegram) *даний відсік з тарифами вашого оператора

30 000 грн
заробітна плата від

РОБОТА В КІЄВІ З ПРОЖИВАННЯМ
НА СЕРВІС КАВОВИХ МАШИН У м. КИЄВІ

(БІЛЯ ЗАЛІЗНИЧНОЇ СТАНЦІЇ «КАРАВАЄВІ ДАЧІ») ПОТРІБНІ:

◆ механіки, ◆ слюсари, ◆ техніки, ◆ інженери, ◆ майстри.

- ✓ Навчання, проживання – біля роботи.
- ✓ Робота в офісі без виїзних ремонтів.
- ✓ Заробітна плата – 20 000–50 000 грн, 2 рази на місяць.
- ✓ Досвід у даній сфері буде перевагою.

+38 067-494-55-33 – Igor.

Приватні об'язви

ПРОДАЮ

✓ Пральну машину «Агат», 2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-28-72-838.

✓ Апарат для приготування картоплі фрі; ходильник «Морозко 3м», новий, об'єм 30 дм³, ціна дозвіріні; віконні блоки, пофарбовані, засклени, 1,30 x 1,40 – 4 шт., 1,40 x 1,60 – 2 шт., 800 грн кожний; фотозбільшувач, укомплектований, 12 найменувань, 400 грн; балії – велика і мала, виварку; автогенний апарат;

шланги 20 м; два редуктори + різак-гірліка; шведську стінку - драбину (спортивна); секції паркану, в кожній 20 штахетин, дубовий, фігурний, 20 секцій. Ціни дозвіріні. Тел.: 098-59-35-999.

✓ Комплект постільної близьни полуторний, 100% бавовна. Тел.: 097-550-40-89. ✓ Масажне ліжко «Сера-гем», електроргрілка «Серагем» (довжина 1,5 м). Тел.: 098-599-85-52 (Людмила

Василівна).

✓ Фаркоп до автомобіля «Жигулі». Тел.: 098-10-255-08.

✓ Люстра на 3 плафони, красива, г/стан, 550 грн. Масажні банки скляні, 25 шт. (20 грн 1 шт.). Тел.: 096-208-36-48.

✓ Сушку для овочів, фруктів і трав (німецька). Тел.: 067-494-35-90.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ
Замір безкоштовний
Монтаж – один день.
Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з поважними ювілеями своїх колег, які народились у вересні: Н.В. Ковалевська, В.С. Осадча, Т.Є. Римаренко, Л.І. Фоменко, Н.Ю. Штика.

Бажаєм щастя і достатку,

Ясного неба і тепла.

В житті – лиш злагоди й порядку,

Щоб доля світлою була.

Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про результати конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки майна, що відбувається 26 липня 2025 року

На засіданні комісії з конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності на право проведення незалежної оцінки майна, а саме: зовнішніх водопровідних мереж та каналізаційних мереж (мереж водовідведення), розташованих на території с. Терезине Білоцерківського району Київської області:

- зовнішні мережі водопостачання вул. Соборна від башти до перехрестя вул. Миру (об'єкт оцінки № 1);
- зовнішні мережі водопостачання вул. Виноградна (об'єкт оцінки № 2);
- зовнішні мережі водопостачання вул. Дружби (об'єкт оцінки № 3);
- зовнішні мережі водопостачання вул. Дружби (колишня Жовтнева) (об'єкт оцінки № 4);
- зовнішні мережі водопостачання вул. Миру (об'єкт оцінки № 5);
- зовнішні мережі водопостачання пров. Миру (об'єкт оцінки № 6);
- зовнішні мережі водопостачання вул. Шевченка (об'єкт оцінки № 7);
- зовнішні мережі водопостачання вул. Щербаня (об'єкт оцінки № 8);

було ухвалено рішення визнати переможцем конкурсу та укласти договір на проведення незалежної оцінки об'єктів оцінки № 1 – № 4 з суб'єктом оціночної діяльності фізичною особою-підприємцем Принцок Наталією Миколаївною, об'єктів оцінки № 5 – № 8 з суб'єктом оціночної діяльності фізичною особою-підприємцем Шомком Олегом Сергійовичем.

Руслан ГРЕБЕНЮК, начальник управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради

Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки об'єкта для цілей оренди

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості об'єкта для цілей оренди.

Об'єкти оцінки:

№ п/п	Об'єкт	Площа, м ²	Місцезнаходження об'єкта	Балансоутримувач об'єкта
1.	Частина нежитлового приміщення № 3, що знаходиться на першому поверсі нежитлової будівлі літ «А-12»	2,0	Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. Ігоря Зініча, 9	Комунальне некомерційне підприємство Білоцерківської міської ради «Білоцерківська міська лікарня № 2»

Дата оцінки: 31.08.2025 р.

Замовник робіт: управління комунальної власності та концесії БМР. Платник робіт: управління комунальної власності та концесії БМР. Очікувана найбільша ціна надання послуг з оцінки: 3500 грн. Срок виконання робіт: не більше 5 календарних днів від дати підписання договору про надання послуг з оцінки майна.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом ФДМУ від 31.12.2015 р. № 2075. До участі в конкурсі допускаються претенденти, які діють на підставі чинних сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності, виданих відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», якими передбачено провадження практичної діяльності з оцінки майна за напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, що відповідають об'єкту оцінки. Вимоги до претендентів для участі в конкурсі (учасників конкурсу) викладені у розділі II Положення. Вимоги до конкурсної документації, порядку її складання, оформлення та подання містяться у Положенні, зокрема у розділах I, II, III, та додатках до нього. Заява про участь у конкурсі з відбору суб'єктів оціночної діяльності, інформація щодо досвіду суб'єкта оціночної діяльності та (або) оцінювачів, які будуть залучені до виконання робіт з оцінки майна та підписання звіту про оцінку майна, інформація про претендента подаються за встановленими в додатках 3 – 5 до Положення формами.

</

— Цей сад нікому не належить, — уже другу годину поспіль переконувала мене товаришка Дануся. — Він давно не має господаря. Відтоді, як розпався колгосп. Яблука збирають люди — сільські й приїжджі. А ти проблему на рівному місці створюеш...

Але я не розуміла, як можна іхати в чужий сад, збирати там чужий урожай. І брати не кілограм чи два, а кілька мішків!

— Не можу я так, — сказала, благально подивившись на подругу. — І не тому, що не хочу тобі допомогти, а тому, що це — злочин. Я людина серйозна, керівник уставнови, мені не шістнадцять років. І я не можу собі дозволити красти яблука в чужому саду.

— Ну ти юперта, — Дану почала сердитися. — Цей сад нічий! Торік у ньому збирала яблука моя двоюрідна сестра. Розказувала, що людей там багато, ніхто нікого не засуджує, всі беруть стільки, скільки кому треба. І ми з тобою назираємо. Я насушутих яблук і тобі, і собі, і твоїм, і своїм батькам. Знаєш, який корисний узвар?

— Хочеш, я куплю тобі яблук... — запропонувала.

Осіння зустріч у яблуневім саду

— Та що ж ти купиш? Яблук, вирощених на нітратах? Кисляків якіхось? А там — великі, солодкі, червоно-бокі...

Більше я опиратися не могла. В суботу, мовчки сівиши в Данине авто, поїхала назустріч пригодам. Товаришка всю дощу не змовкала, а я боялася, що нас виженуть із того саду, що заберуть у міліцію... Оптимізм Дані мені не передавався, а перспектива стати в 33 роки злодійкою не тішила.

За п'ятнадцять хвилин ми приїхали на хутір, і привітний селянин пояснив нам, де той сад. Щоправда, наостанок додав:

— Сад викупив багатій із міста. Тому не знаю, чи вдасться вам назбирати яблук.

Дана поспішно зачинила дверцята дівчівки, сподіваючись, що останнього дідусявого речення я не розчую. Проте я все почула і пішла в наступ.

— Розвертайся! Пойхали до міста, — наполягала. — Ти сама все чула.

— І не подумаю, — відповіла Дану. — Ми що, даремно їхали? Якщо бойшся, то сиди в машині. Я сама все зроблю. Не факт, що сад охороняють.

Під'їхавши до саду, Дану, нітрішки не соромлячись, витягла з багажника два мішки, озирнулася довкола й гукнула:

— То що, сидітимеш на шухері?

— Якщо щось, то я взагалі тебе не знаю, — мовила, розхвилювавшись не на жарт. Бо хоч ні огорожі, ні охорони не було видно, відсутність людей чи будь-яких інших ознак життя мене лякала.

...Сад був великим і ароматним. Соковиті плоди падали з дерев, розбивалися — і в повітрі стелився яблучний запах. Минуло понад пів години. Дану не поверталася. Я вже надумала йти її шукати. Аж раптом на шляху з'явився великий чорний джип, що рухався в напрямку нашого автомобіля. Я пригнулася до колін, щоб не було видно, що в машині хтось є. Почула, що джип пригальмував навпроти. Легенько стукнули дверцята. Ховатися вже не було сенсу. Я випросталася. Прямісінько біля моого вікна стояв поважний вродливий чоловік у костюмі та краватці, що не зовсім пасували до місцевого пейзажу.

— Доброго дня. На когось чекаєте? — запитав незнайомець.

— Ні... Тобто так, — відповіла, подумавши, що це міліціонер. От і вlipili mi з Даною.

— Усе гаразд? — невпевнене третміння в моєму голосі видалося чоловікові підозрілим.

— Так... Не зовсім.

— Ви чогось боїтесь? Щось трапилося? — поцікавився незнайомець.

Я зрозуміла, що брехати нема сенсу.

Краще відразу все розповісти. Зізнання пом'якшить ступінь покарання, а якщо пощастиТЬ, то, можливо, вдастся його уникнути. Тому заторохтила, як із кулемета:

— Моя подруга Дану дуже непосидюча. От надумала в цьому садку яблук назбирати, щоб висушити і взимку узвар готовувати. І для себе насушити, і для мене, і для своїх батьків, і для моїх. Це вперше в ній така ідея виникла, і я її підтримала. І взагалі, ми все повернемо або заплатимо за яблука. Ви, будь ласка, тільки не сердьтеся...

Незнайомець і не мав наміру злитися. Він розсміявся — щиро й відкрито:

— Та ради Бога! Хіба ж мені яблук шкода?! Збираєте, скільки потрібно. Сад он який великий. І мені, і вам вистачить.

— А ви також по яблука приїхали? — від здивування в мене округлилися очі. Бо в такому одязі й на таких авто у сільські сади не їздять.

— Не зовсім... Я — власник цього саду, викупив його торік. Іноді навідується, перевірю, чи злодії не крадуть яблук. Но ж наші люди звички, що сад нічий. Помалу мушу відчувають очах. У мене підприємство з виробництва соків.

Я думала, що згорю від сорому. І ледь чутно промовила:

— Вибачте. Ми вперше і востаннє. Ми за все заплатимо.

— Таких симпатичних злодіїв я ще не зустрічав. Тому вважайте, що яблука, які назбирає ваша подруга, я вам дарую, — чоловік всміхався й жартував. — Може, вийдете з авто, познайомимося?

— Тетяна, — вийшла і відрекомендувалася, не знаючи, куди подіти очі.

— Мирослав... Ну що ж, ходімо до саду, прогуляємося. Скуштуєте яблук. Вони справді смачні.

...Майже годину ми з Мирославом гуляли яблуневим раєм. Він розповідав про свій бізнес, про соки і сади. Я здебільшого слухала або ставила запитання. А коли ми повернулися до авто, помітили Дану, а біля неї — два великі мішки з яблуками.

— Де тебе носить? Я хвілююся, телефоную, а мобільний тут, на сидінні, — товаришка обурювалася і не зважала на незнайомця. — І взагалі, замість того, щоб допомогти мені, ти гуляєш невідомо з ким.

Жестом руки вона зневажливо вказала на Мирослава. Я мусила перебити її, щоб товаришка не наговорила дурниць. Без того ситуація незручна.

— Дано, знайомся, це — Мирослав, власник цього чудового саду і цих смачних яблук.

— Упс, — тільки й змогла видати Дану.

* * *

...Яблука ми з Данусею все ж забрали. Мирослав від грошей відмовився. Натомість попросив номер моого телефону. Ми зустрічалися з Мирославом уже тричі. Він приїжджає у гості й щоразу привозив яблука, які я мала передати Данусі.

Мабуть, у такий спосіб підкуповує мене. Но в Дани тепер тільки й мови про вродливого власника садів. Усе вихвалиє його перед мною. А я й сама знаю, що Мирослав хороший. І без яблук. Не знаю, чим закінчиться наше знайомство, але поки що стосунки складаються у цікавий пазл із назвою «Кохання з першого погляду». Єдине, в чому впевнена, то це в тому, що взимку сушених яблук вистачить і мені, і Дані, і моїм батькам, і батькам моєї товаришки.

Тетяна НОВАЦЬКА

Свято Різдва Пресвятої Богородиці

8 вересня

▲ На предвічній раді Пресвятої Трійці було визначено послати на землю Сина Божого і через єднання Божества з людством оновити наше єество. Але для того, щоб поєднати божественну природу з людською, потрібна була чиста і непорочна людська утроба. І Господь спочатку приготував на ній місце оселення слави Своєї — Пречисту Свою Матір. Господь обирає Марію із Назарета стати Тією, Яка б вмістила у Собі Саме Божество.

▲ Батьками Богоматері були святі праведні Іоаким та Анна. Вони жили в юдейському місті Назареті. Були багатими людьми, але найвище їхнє багатство полягало в лагідності, стриманості, цнотливості та благочесті. Однак Святе подружжя не мало дітей. Праведники не втрачали надії на

Всевишнього і Всемогутнього Бога, вохи постили, молились і просили у Бога, щоб Він благословив їх дітонародженням. Незважаючи на похилий вік, дарував їм Бог дочки, Пречисту і Преблагословенну Діву Марію. Три роки вони виховували Богом дану Дитину вдома, а потім відвели її на проживання у храм Божий, де Вона готовувалася до великої справи бути Матір'ю Божою.

▲ Іоаким та Анна з волі Божої померли раніше, ніж Свята Діва досягла повноліття, але різдвом Богородиці вони виконали те, що було наперед визначено Богом.

▲ Після народження Діви Марії світ змінився. Для грішного людства стало можливим спасіння, і відкрилася вічність. Вічність же відкрив людству Ісуса

Христос — Син Божий і Син Діви Марії.

▲ Ставши Матір'ю Божою, Пресвята Діва Марія по благодаті стала Матір'ю всього світу християнського. І хоч Господь Своєю хресною смертю дав нам можливість спасіння і відкрив Царство Небесне, наши духовні сили настільки слабкі, що ми самі не можемо приєднатись до цих духовних дарів. Саме тому Бог дарував людству Матір'ю світу, Яка, маючи сміливість перед Господом, благає за спасіння кожного з нас.

Підготував
Микола ОТИЧЕНКО

Свято свободи та єдності України

У бібліотеці-філії № 2 для вихованців пришкільного табору БНВК «Казка» відбулася особлива подія — година державності із символічною назвою «Два кольори однієї історії». Захід був присвячений одразу двом величним святам — Дню Державного прапора та Дню Незалежності України.

Бібліотекарка Світлана Могорит розповіла дітям про непростий шлях України до незалежності, як у різni часи український народ мусив виборювати право бути вільним. Пані Світлана пояснила, чому незалежність є найбільшою цінністю держави, а свобода — запорукою щасливого майбутнього. Окремо зупинилася на історії Дня прапора, пояснивши символіку синьо-жовтих кольорів та значення цієї дати.

Діти взяли участь у вікторині, яка допомогла закріпити знання про державні символи та важливі історичні події. Не менш зворушливою частиною зустрічі стало творче завдання. Діти разом з бібліотекаркою Іриною Осіпенко малювали патріотичні малюнки, які волонтери згодом передадуть нашим захисникам. Юні учасники доповнили свої роботи теплими словами подяки та щирими побажаннями.

Теплим жестом підтримки стало вітання від волонтерського штабу «Українська команда» на чолі з Ігорем Волошином. Діти отримали не тільки солодкі подарунки, а й маленькі прапорці як символ єдності та любові до України.

Олена БУЯНЕНКО

ОВЕН. У професійній сфері можливі нові завдання або навіть підвищення. Самотні можуть несподівано зустріти цікаву людину. З фінансами все стабільно.

ТЕЛЕЦЬ. Тиждень підходить для вирішення побутових питань і планиння майбутніх проектів. У відносинах — затишок і гармонія, хоча варто більше говорити про свої почуття.

БЛІЗНОЮКИ. Відкриється нові можливості, особливо у сфері навчання або комунікацій. На роботі очікується цікава пропозиція. З'явиться бажання оновити стосунки або почати щось із нуля.

РАК. Робота може здатися рутинною, але саме зараз важливо не втратити концентрацію — помітні ті, хто має вплив. У фінансах все поспішає: велиki рішення краще відкладти.

ЛЕВ. Начальство помітить ваші старання. У коханні — час щирості: не стримуйте емоцій, якщо вони позитивні.

ДІВА. Очікується практичний, але динамічний тиждень. В особистому житті варто бути м'яким — надмірна критичність може наскочити гармонії. У фінансах все стабільно.

ТЕРЕЗИ. Тиждень подарує багато пріємних моментів. У стосунках — бажання романтики, яке краще не стримувати. Варто більше відпочивати.

СКОРПІОН. Інтуїція буде особливо сильною — довірійте їй. У професійній сфері можливі неочікувані повороти, але вони відкриють нові можливості.

СТРИЛЕЦЬ. Тиждень буде активним і сповненим нових ідей. У роботі можуть з'явитися перспективні контакти або пропозиції. Фінанси радуватимуть приємними надходженнями.

КОЗЕРІГ. Час будувати плані на довгострокову перспективу. На роботі зможете досягти важливих